

Kedd (2013 április 16)

Indulás Torontóból reggel 8 óra után kicsivel, érkezés Montreálba.

Esős, borús idő odakinn, de a buszon lévők jó hangulatban vannak.
Montreálba érkezés kora délután.

Az első úticél a Szent József Oratórium, 5 kegyhelyből ez volt az első.

A kegyhely 1904-től működik, fent van a hegyen, gyönyörű látvány,
Évente 2 millió ember látogatja.
Hatalmas orgonája van; ott hagyott mankók gyűjteménye utal a sok-sok megtörtént csodára.
Szent Andre Szt. József olajjal végezte a gyógyítást; Mindenkit meghallgatott és a szivén
viselte a kéréseket.
Az idegenvezető hölgy hangja többször megcsuklott, elérzékenyült, könnybe lábadt a szeme
amikor Szent Andreről beszélt.

A Magyarok Nagyasszonya templomban szentmisén vettünk részt az ottani montreáli magyarokkal.

Szeretettel vártak a templom alatti hallban; gulyáslevesrel és palacsintával.
Aranyos volt az ottani pap.
Megismerkedtünk Rácz Joli nénivel, aki 89 éves, és mint egy földre szállt angyal olyan volt.

Szerda (2013 április 17)

Montreál és környékén jártunk.

Reggel a régi várost, Ville-Marie-t néztük meg,

Az Óvárosban fagyoskodtunk, vártuk, hogy bemehessünk a Segítő Miasszonyunk Templomba, ahol megnézzük Szt. Marguerite Bourgeoys sirját és a múzeumot.

Szt. Marguerite Bourgeoys szerzetesrendet alapított, első iskolát; ahol az indiánok és a telepések
gyerekeit tanította.
A szentföldi maradványai a bal oldali oltárnál van.
Ezen a napon született, amikor idelátogattunk, 1620-ban április 17-én.
1982-ben lett szentté avatva mint Kanada első női szentje.
Jeanne de Berg (?) segített a konventet építeni, 18 évet bezárkozva élt, nem írta le vizióit.
Lementünk a kriptába majd felmentünk a toronyba; 69 lépcső vezetett felfelé; majd megnéztük a
múzeumot.

Átsétáltunk a Notre Dame bazilikába.

A bazilika az orgonája több mint 7000 sippal rendelkezik.
A bazilikában 3200-an férnek el ülve, gótikus elemek láthatók.
Gyönyörű kápolnája van (Szent Sziv); itt kötött házasságot Celine Dion 1994-ben.

Montreál közelében lévő Kahnawake indian (Mohawk) rezervátumba utaztunk, ahol megnéztük Szt. Kateri Tekakwitha sirját, majd szentmisén vettünk részt a Xavier-i Szent Ferenc templomban.

Gyönyörű idő fogadott bennünket, a Bayview nevű indián étteremben ebédeltünk ahol nagy adag
ételeket kaptunk, kedves volt a kiszolgálás.
Visszasétáltunk a templomba, 4-kor kezdődött a szentmise, szentségimádás; egy Ojibwe indián
diakónus prédikált és a veje füstölt (ez volt az indián szertartás).
Láttuk Szt. Kateri sirját; Kateri 4 éves korában himlő miatt majdnem megvakult; mindig maga

előtt a keblére téve tartotta a kezeit, hogy úgy védje meg magát, mert gyengén látott.
2011 október 21-én Rómában szentté avatták; Ő Kanada első indián származású női szentje.

A montreali Magyar Otthonban vacsoráztunk,

Elégge elkéztünk; Sándor evés helyett zongorált; Margit meghatott a gyönyörű énekhangjával

Csütörtök (2013 április 18)

Montreálból elutaztunk a 150 km-re lévő Trois-Rivieres-ba, majd onnan Quebec City-be.

A Notre-Dame-Du-Cap, a Köpönyeges Szűzanya kegyhelyet láttuk; ez a második nemzeti szentély;

Csendes vízparti helyen volt a Cap-de-la-Madeleine helynél.

Régi kápolnában hallgattunk szentmisét, kegyszobor, kegykép volt látható.

Itt történt a "jég hid" csoda, A hívek templomot szerettek volna építeni ehhez azonban a folyón át kellett szállítani a köveket a túlsó partról. Ehhez kellett, hogy befagyjon a folyó, ami rendszerint november, december hónapban úgy befagy, hogy a folyón közlekedni lehet. Ez 1878 telén nem történt meg. Ekkor hívek Szűzanyához folyamodván a rózsafüzért imádkozva kérték segítséget. 1879 március 14-én történt a csoda, ezért a hidat később elneveztek Rózsafőzér hidnak, Egy másik csoda a szemét kinyitó Szűzanya csodája is itt történt 1888-ban három szemtanú előtt; a Szűzanya szobra jelenleg a főoltár fölött látható.

Ezután átmentünk a csodálatosan megejtő hangulatu robusztus Bazilikába

Itt járt II. János Pál pápa is 1984-ben.

Ezt a bazilikát 1964-ben avattak fel.

Hatalmas belső tér, félhomály, rengeteg színes ablakkal.

Lehetett gyónni az atyáknál.

Nemcsak Mikó Evának volt a kedvence ez a zarándokhely, másoknak is.

Tovább utaztunk a **Jezsuita Házhoz** (La Maison des Jesuites de Sillery) Quebec City határában, Sillery nagyobb adományt adott a helynek.

A ház a régi indián rezervátum mellett volt.

Az idegenvezető elmagyarázta, hogy milyen nehéz missziós munkát végeztek a jezsuiták az indián támadások és veszélyek közepette.

Az emeleti múzeumi szobában Kinga rögtön felismerte a rozsmár agyarárt.

Innen Quebec City-be buszoztunk. A Szt. Lőrinc folyó mellett érezni lehetett az ár-apály hatását.

Városnézéssel köszöntöttük **Quebec City városát.**

Sétáltunk a macskaköves szűk utcácskákban.

Egy zártajtu templom mellett fagyoskodtunk.

A madzagvasútra (funicular) felültünk és felmentünk a felsővárosba.

Megcsodáltuk a Chateau Frontenac masszív mégis elegáns épületet és más történelmi épületet.

Egy elvarázsolt ír vendéglőben (Irish Pub) vacsoráztunk;

Eközben Sándor Szabolcs atya ceruzáját farigcsálta, Ritára ráborult a vörösbor kétszer is.

Végül új szálláshelyünkre mentünk.

Péntek (2013 április 19)

Észak-nyugati világnak nekivágtunk, a Szent Antal remetiségbe mentünk Lac-Bouchette-be.

A vadonon keresztül mentünk, tiszta havas-jeges világba érkeztünk, **Szent Antal remetiségébe.**

Kapucinusok (ferencesek egyik változata) fogadtak bennünket, kedves vendéglátok voltak.

Kőkápolnában hallgattunk szentmisét, István atya prédikált.

Étterembe mentünk ébedelni, volt aki vásárolt ajándékot.

A lourdes-i barlang (grotto) ott volt, de nem volt látogatható.
Megnéztük a kiskápolnát.
1908-tól kezdett ismertté válni, 2001-ben ismert zarándokhely let.
2005-től nemzeti szentélyé nyilvánították, a harmadik szentély eddig, amit láttunk.
Korán hazaértünk, vacsorára mentünk egy bisztróba, ami a Rókus templom mögött volt, hosszú asztalnál ültünk; nagyon izletes volt a vacsora.
Sétáltunk oda-vissza a langyos-hüvös estén.

Szombat (2013 április 20)

Quebec City-t magunk mögött hagyva utaztunk a Szent Anna de-Beaupre szentélyhez.

Szent Anna de-Beaupre a legősibb zarándokhely, ez volt a negyedik szentély az utazásunk során

Az oltáriszentség kápolnában hallgattunk szentmisét.
Gyönyörű faliképen láttuk a Szent Családot: Szt Annát, Joáchimok és Máriát.
Mandalakat láttunk.
A félig leeresztett kezű Jézust.
Szent Anna múzeumot.
Altemplom, főtemplom, kápolna együttesét láttuk.
Fél 12-kor indultunk tovább.

Saint-Jean de-Matha-ba mentünk a **trappistákhoz** (ők a ciszterciek egyik ága).

Először vásároltunk az ajándékboltban; volt, aki sajtot vett, volt, aki a Bibliát.
Estebédeltünk a szép vendégfogadóban; lassan jött az utánpótlás, akkor jobban,
Amikor már jól laktunk..

Ezután kimentünk megnézni Montreált a határból

Este 6-kor kezdődött a **zsolozsma a monostorban**.
Mennyei hangok vettek körül bennünket; belefeledkeztünk az áhítatba.
Rendkívüli élmény volt a himnuszokat hallgatni.
Saint Jerome-ba mentünk aludni.

Vasárnap (2013 április 21)

Ottawát érintve és ott időzve visszatértünk Torontóba.

Jó időben érkeztünk; az ottawai magyarok már vártak és Róbert atya is kijött elénk a buszhoz.
Szentmisét hallgattunk az ottawai magyarokkal; a kórusuk szépen énekelt.
Bőséges eledel várt a hallban és kedves emberek üdvözöltek bennünket.

A Parlamentben megnéztük a Béke Tornyt (Peace Tower)

Visszajöttünk Torontóba; útközben Kingstonban megálltunk egy kis pihenőre

A buszon folytattuk a bemutatkozást és összefoglaltuk a zarándokút élményeit,

Két lelki kísérőnk a következőket emelte ki a zarándokútból miután Bukovec Magdi visszafelé megkérdezte őket úti élményükről, a zarándoklatról:

P. Hesz István SJ atya: ‘

A quebec-i zarándokut megmutatta, hogy a politikailag korrekt Kanadában mély vallási gyökerek vannak.’ Az atya Lékai biboros jelmondatát idézte : “A megnyesett fa kizöldül”.

P. Sajgó Szabolcs SJ atya:

A zarándokútban 'az ember megtalálja a forrását annak, hogy a benne levő jó legyen az erősebb.hitünk és reményünk összefügg.

Az atya külön kiemelte, hogy

- a Szent Anna-de-Beaupre lelki élménye került hozzá leginkább közel,
- a két magyar egyházközséggel (montreáli és ottawai) jó volt találkozni; az ottawaiaknak különösen jól esett a találkozás.
- meghatotta a bemutatkozó kör az út végén, mert az emberek jobban kinyiltak egymás előtt; megvolt a bizalom, az ismeretség támasza, ami nem feltétlenül lett volna meg az első napon.